

Domnule Președinte, [1]

Subsemnatul [2]_, domiciliat în_, în calitate de petent, în contradictoriu cu [3]_, domiciliat în_, în calitate de intimat, solicit să dispuneți

Încuviințarea adopției minorului/majorului_, născut la data de_, fiul lui _și al_

De asemenea, solicit să dispuneți:

- ca minorul adoptat (sau, după caz, persoana majoră adoptată) să poarte numele adoptatorilor, respectiv_;
- întocmirea unui nou act de naștere pentru adoptat de către autoritatea administrației publice competente (cea de la domiciliul adoptatului sau, după caz, cea în a cărei rază teritorială se află sediul instituției de ocrotire în îngrijirea căreia se găsește adoptatul), în care părinți să fie trecuți adoptatorii, iar ca loc al nașterii unitatea administrativ-teritorială unde își are sediul autoritatea administrației publice locale care întocmește actul.

Motivele cererii sunt următoarele:

Motivele de fapt [4]:_

Temeiul de drept [5]: îmi întemeiez cererea pe dispozițiile art. 5-18, art. 34-38, art. 61-64 din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției și ale art. 26 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 94/2004.

Probe [6]: în dovedirea cererii, solicit încuviințarea probelor cu _, pe aspectul_

Anexez, în copie legalizată sau, după caz, certificată, următoarele înscrisuri: [7]
Semnătura

Domnului Președinte al Tribunalului [8]

Explicații teoretice

[1] Natura juridică. Este o cerere necontencioasă, prin care se finalizează operațiunea juridică a adopției interne, respectiv operațiunea prin care se creează raporturi de filiație și rudenie civilă, în condițiile legii, între persoanele prevăzute de lege.

Potrivit legii, cererea poate fi introdusă, cu excepția cazului în care se cere adoptarea unei persoane majore [ar. 5 alin. (3)] și a celui în care adopția se face de către soțul părintelui firesc sau adoptiv [art. 20 lit. b)], la sfârșitul perioadei de încredințare în vederea adopției sau, în cazurile în care nu a fost necesară încredințarea în vederea adopției, la împlinirea unui termen de 90 de zile de la data plasării la familia adoptatoare [art. 29 alin. (1) lit. c], respectiv de la data instituirii tutelei [art. 29 alin. (1) lit. d)].

[2] Calitate procesuală activă (petent) are orice persoană sau familie care dorește să adopte [art. 35

coroborat cu art. 63 alin. (3) și (5) din Legea nr. 273/2004].

Prin excepție de la regula potrivit căreia pot fi adoptați numai copiii minori [art. 5 alin. (2) din Legea nr. 274/2004], legiuitorul îngăduie și adoptarea persoanelor majore, cu condiția ca adoptatorul sau familia adoptatoare să fi crescut acea persoană în timpul minorității sale, astfel încât, în acest caz, numai aceste din urmă persoane vor avea legitimare procesuală activă.

[3] Calitate procesuală pasivă (intimat) au direcția generală de asistență socială și protecția copilului de la domiciliul copilului, direcția generală de asistență socială și protecția copilului în a cărei rază teritorială domiciliază adoptatorul sau familia adoptatoare [art. 63 alin. (3) din Legea nr. 273/2004].

În cazul adopției unui major, numai acesta va avea calitate procesuală pasivă, iar în cazul adopției copilului de către soțul părintelui firesc sau adoptiv, calitate procesuală pasivă vor avea numai părinții firești ai adoptatului, conform art. 63 alin. (5) din Legea nr. 273/2004.

[4] Motivele de fapt. Se va menționa:

a) dacă există hotărâre judecătorească de încuviințare a deschiderii procedurii adopției interne și hotărâre judecătorească de încredințare în vederea adopției;

b) că sunt întrunite toate condițiile de fond ale adopției, prevăzute de art. 5-6 și art. 9-18 din Legea nr. 273/2004, respectiv:

- existența consimțământului la adopție;
- existența capacității depline de exercițiu a persoanei sau familiei adoptatoare;
- diferența de vârstă de 18 sau de cel puțin 15 ani între persoana care adoptă și cel care urmează să fie adoptat;
- minoritatea viitorului adoptat, afară de cazul în care acesta a fost crescut în timpul minorității sale de adoptator sau de familia adoptatoare;
- încheierea adopției în interesul superior al celui ce urmează a fi adoptat;
- atestatul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului de la domiciliul adoptatului sau a familiei adoptatoare, în sensul că adoptatorii sunt apti să adopte, deoarece dispun de garanții morale și condiții materiale necesare dezvoltării depline și armonioase a personalității copilului;
- adoptarea împreună a fraților de către același adoptator sau familie adoptatoare, afară de cazul în care măsura adopției fraților de către persoane sau familii diferite este în interesul lor superior;

c) că nu există nici un impediment legal la adopție, dintre cele prevăzute de art. 7-8 și art. 50 alin. (4) din Legea nr. 273/2004, respectiv:

- lipsa impedimentului rezultând dintr-o adopție anterioară;

- lipsa impedimentului rezultând din rudenie;
- lipsa impedimentului rezultând din calitatea de soț;
- adopția a doi soți sau foști soți de către același adoptator sau familie adoptatoare este interzisă;

d) numele pe care adoptatul urmează să-l poarte, aceasta în cazul în care adopția se încuviințează unor soți care nu au nume de familie comun.

[5] Temeiul de drept este dat de dispozițiile art. 5-18, art. 34-38, art. 61-64 din Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției și ale art. 26 din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 94/2004.

[6] Probe:

a) înscrisuri - obligatoriu:

- certificatul de naștere al copilului, în copie legalizată;
- certificatul medical privind starea de sănătate a copilului, eliberat de către unități publice nominalizate de către direcția de sănătate publică;
- atestatul valabil al adoptatorului sau familiei adoptatoare în sensul că sunt persoane apte să adopte⁵¹;
- hotărârea judecătorească irevocabilă de încredințare în vederea adopției;
- certificatele de naștere ale adoptatorului sau ale soțului și soției din familia adoptatoare, în copie legalizată;
- certificatul de căsătorie al adoptatorului sau al soților din familia adoptatoare, în copie legalizată;
- cazierul judiciar al adoptatorului sau, după caz, al fiecărui membru al familiei adoptatoare;
- certificatul medical privind starea de sănătate a adoptatorului, eliberat de medicul de familie pe lista căruia este înscris;
- documentele doveditoare cu privire la exprimarea consimțământului părinților firești (cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 12 și art. 13 din Legea nr. 273/2004), în măsura în care nu s-a pronunțat anterior o hotărâre judecătorească de încuviințare a deschiderii procedurii adopției interne a copilului; de menționat că în cazul adopției unei persoane majore nu este necesar consimțământul părinților firești ai acesteia [art. 12 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 273/2004], iar în cazul adopției copilului de către soțul adoptatorului, consimțământul se dă de către soțul care este deja părinte adoptator al copilului [art. 12 alin. (1) teza a doua din Legea nr. 273/2004];

b) adresă la direcția în a cărei rază domiciliază persoana sau familia adoptatoare - pentru a depune rapoartele finale referitoare la evoluția relațiilor dintre copil și adoptatori, precum și, dacă este cazul, pentru a da orice relații necesare pentru soluționarea cererii de încuviințare a adopției;

c) ascultarea copilului, dacă a împlinit vârsta de 10 ani - pentru a-și da consimțământul la adopție, care este obligatoriu în faza de încuviințare a adopției, conform art. 17 din Legea nr. 273/2004; de menționat că opinia exprimată de copil va fi luată în considerare de către instanța de judecată și i se va da importanța cuvenită, avându-se în vedere vârsta și gradul de maturitate al copilului [art. 64 alin. (3) din Legea nr. 273/2004].

[7] Timbrajul. Cererea este scutită de plata taxelor judiciare de timbru, conform art. 62 din Legea nr. 273/2004.

[8] Instanța competentă:

a) teritorial - este competentă instanța de la domiciliul adoptatului, potrivit art. 61 alin. (3) teza I din Legea nr. 273/2004;

b) material-este competent tribunalul, conform art. 61 alin. (3) teza I din Legea nr. 273/2004.

Conform art. 61 alin. (3) teza a II-a din aceeași lege, cauzele pentru judecarea cărora nu se poate determina instanța competentă se judecă de Tribunalul București.

De menționat că, prin Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, se prevede înființarea de tribunale specializate în materie de minori și raporturi de familie, stabilindu-se totodată competența acestor tribunale și regulile aplicabile în perioada tranzitorie, de la intrarea în vigoare a acestei legi (1 ianuarie 2005) și până la înființarea tribunalelor specializate pe întreg teritoriul țării, respectiv până la data de 1 ianuarie 2008.

Astfel, art. 35 din Legea nr. 304/2004 include în categoria tribunalelor specializate tribunalele pentru minori și familie, iar art. 41 pct. 1 din aceeași lege prevede categoriile de cauze civile ce intră în competența de judecată în primă instanță a acestor tribunale, și anume:

- cauzele referitoare la drepturile, obligațiile și interesele legitime privind persoana minorilor;
- decăderea din drepturile părintești;
- cererile privind nulitatea sau desfacerea căsătoriei;
- cererile pentru încuviințarea, nulitatea sau desfacerea adopției;
- cauzele privind raporturile de familie.

Potrivit art. 130 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, tribunalele specializate vor începe să funcționeze cel mai târziu la data de 1 ianuarie 2008, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, tribunalele pentru minori și familie, care se vor înființa până la 1 ianuarie 2008, vor judeca în materie civilă numai cauzele prevăzute la art. 41 pct. 1 care sunt în competența de primă instanță a tribunalului; per a contrario, cauzele prevăzute la art. 41 pct. 1 care nu sunt în competența de primă instanță a tribunalului vor continua să fie judecate până la data de 1 ianuarie 2008 de judecătoria - instanța cu plenitudine de competență în materie de dreptul familiei -, chiar și acolo unde au fost înființate tribunale pentru minori și familie.

Rezultă că numai începând cu data de 1 ianuarie 2008 tribunalele pentru minori și familie vor judeca în primă instanță toate categoriile de cauze prevăzute la art. 41 pct. 1 din Legea nr. 304/2004, ceea ce echivalează practic cu deplasarea competenței materiale de la judecătoria la tribunal în majoritatea cauzelor de dreptul familiei.

Până la data de 1 ianuarie 2008 însă, judecătoria rămâne instanța cu plenitudine de competență în materia dreptului familiei, chiar dacă s-au înființat tribunale pentru minori și familie, cu excepția cererilor pentru încuviințarea, nulitatea sau desfacerea adopției, care sunt de competența tribunalului, potrivit Legii nr. 273/2004 privind regimul juridic al adopției și art. 2 pct. 1 lit. 0 C. proc. civ.

LegeAZ.net